

Dynastie Sòng

Jednoduché Znaky	Tradiční znaky	Pīnyīn	Český přepis	
宋代	宋代	Sòng dài	Sung taj	dynastie Song (960-1279)
曲之词		qū zhī cí	čchü č' cch'	básnické skladby složené na melodii
花间集	花間集	Huā jiān jí	Chua t'ien t'i	Antologie <i>Mezi květinami</i>
以文为诗	以文為詩	yǐ wén wèi shī	i wen wej š'	důraz na formálním prolnutí žánrů eseje a básně, přičemž by básně měli přijat výběr slov, strukturu věty i odstavců i způsob vyjádření, který byl bližší eseji.
李后主	李后主	Lǐ hòu zhǔ	Li chou ču	Poslední vladař Li , vlastním jménem Lǐ Yù 李煜 (937-978), největší čínský básník 9.-10. století, poslední panovník Jižních Tangů; rozvíjí styl formy <i>cí</i> další cestu: vyjadřuje v nich nejen hluboké osobní city, ale i velická témata celé doby, do těch časů vyhrazená "důstojnější" formě <i>shi</i> .
欧阳修	歐陽修	Ōuyáng Xiū	Ou-jang Siou	Ouyang Xiu (1007-1072), významný politik a úředník; vliv na vývoj nesyžetové prózy; autor básní <i>cí</i> , které se nesou v duchu antologie <i>Záhon květů</i>
柳永	柳永	Liǔ Yǒng	Liou Jung	Liu Yong (987–1053), představitel nové etapy ve vývoji písňové formy <i>cí</i> za Severních Songů; Vytváří novou podobu písní <i>cí</i> , tzv. <i>màn cí</i> (慢词)
慢词	慢詞	<i>màn cí</i>	man cch'	delší podoba písní <i>cí</i> a mají dvě sloky; první autor Liu Yong
苏轼	蘇軾	Sū Shì	Su Š'	Su Shi (1037-1101), pseudonym Sū Dōngpō (苏东坡), jeden z největších čínských básníků; nerespektoval tolik sepjetí s hudbou a důraz je položen především na slovesnou stránku. Su Shiho reforma přiblížila <i>cí</i> ke klasické formě <i>shī</i> ,

李清照	李清炤	Lǐ Qīngzhào	Li Čching-čao	Li Qingzhao (1084-1151?), známá básnířka skládající písně cí, na rozdíl od Su Shiho prosazovala propojení <i>cí</i> s hudbou
-----	-----	-------------	---------------	---